

[Poulsgaard.]

mand helt sikkert afbryde mig og sige, det var ikke tinget værdigt.

Hvor længe skal vi blive ved med dette? Det er sørgeligt, at den liberalisering, der foregik på pornografiens område, har bredt sig så vidt. Jeg vil gerne her citere lidt af et brev, jeg har modtaget fra en mor til en dreng på 4½ år — hun er 30 år. Hun skriver:

„Jeg er ellers ret frisindet, men jeg fik mit livs største chok forleden. Jeg afløser i en kiosk for tiden og fik så den idé at se efter, hvad der egentlig står i de blade, som unge kunder på 9-10 til 15-16 år læser, og her fandt jeg vedlagte side.“

Den har hun altså sendt til mig. Jeg var selv i den situation, at min datter havde købt bladet. Som gammel sømand skal der meget til for at forfærde mig, men jeg blev fuldstændig rystet. Jeg skal ikke læse hele brevet op, men jeg kan oplyse, jeg har fået en masse henvendelser allerede. Jeg har fået brev fra én, der handler med blade, og han skriver:

„Vi undgår i videst muligt omfang at sælge omtalte blad.“ Det er en mand, der skal leve af at sælge de blade.

B.T. bringer et interview med mig den 11. juni, altså i går, og dér skriver redaktøren af det omtalte blad Go:

„Vi er komplet ligeglade med, hvad Poulsgaard mener.“ Det er det uhyggelige ved det; de er komplet ligeglade med, hvad folketinget mener. Det er kold mammon, det drejer sig om; om hele ungdommen skal fordæres med det svineri betyder intet. Endvidere skriver han: „Vor brevkasse

.....

Formanden:

De to minutter er gået.

Poulsgaard (FP):

Undskyld, der er lige to linjer her:

„Vores brevkasse styres af børnene selv. Vi forsøger at behandle sex på en åben og ligefrem måde — ikke som en sygdom eller noget lægeligt. På Go er vi i øvrigt klart modstandere af, at der findes en seksuel lavalder.“

Det forstår man, havde jeg nær sagt, når de opfordrer 12-årige til at gå i seng med hinanden. Han slutter med at sige, at

mange 12-årige kan være mere modne end 18-årige.

Jeg beder justitsministeren tage i overvejelser at skride ind over for den slags ting.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg er ikke helt klar over, hvilke indlæg i bladet Go der efter hr. Poulsgaards opfattelse er af en sådan karakter, at straffelovens eller eventuelt politivedtægtens bestemmelser må anses for overtrådt, men efter spørgsmålets formulering, og når jeg nu også hører den mundtlige begrundelse her; har jeg nærmest fået det indtryk, at spørgeren snarere sigter til en eller flere af bladets artikler end til det anvendte billedmateriale. Jeg må i denne forbindelse henvise til, at straffelovens § 234 efter lovændringen i 1969 alene kriminaliserer salg af utugtige billeder eller genstande til børn under 16 år.

Omvendt viser denne bestemmelse vel klart, at man selv efter liberaliseringen har ønsket at beskytte børn mod uheldige påvirkninger. Om et eller flere af bladets billeder kan siges at være utugtige, beror på et skøn, et skøn, som det tilkommer anklagemyndigheden og domstolene at udøve. Under hensyn til at bladet, som af spørgeren angivet, navnlig henvender sig til børn og unge, har jeg fundet det rigtigst at sende et eksemplar af bladet til politiet og bede om en redegørelse. Det, jeg så kan love spørgeren her i dag, er, at jeg vil underrette ham om undersøgelsens resultat.

Poulsgaard (FP):

Jeg takker ministeren for et forholdsvis positivt svar. Jeg kunne forstå på ministeren, at hun ikke er fremmed over for at tage § 234 i anvendelse. Jeg sagde i min indledning, at jeg kunne ikke citere, hvad der stod, men jeg tænkte specielt på side 30 i Go nr. 73. Vi må og skal have det svineri standset. Hvis ikke der er nogen myndigheder, der vil gribe ind, så vil jeg i hvert fald stille mig i spidsen for en underskriftindsamling; om det så kunne bevæge justitsministeren til, at vi kunne få styr på noget af det svineri, så ville meget være nået.

Melchior (CD):

Nu vi taler om eventuel indskriden imod blade, der udkommer, har jeg et spørgsmål, der i sin ordlyd er næsten identisk med hr.